

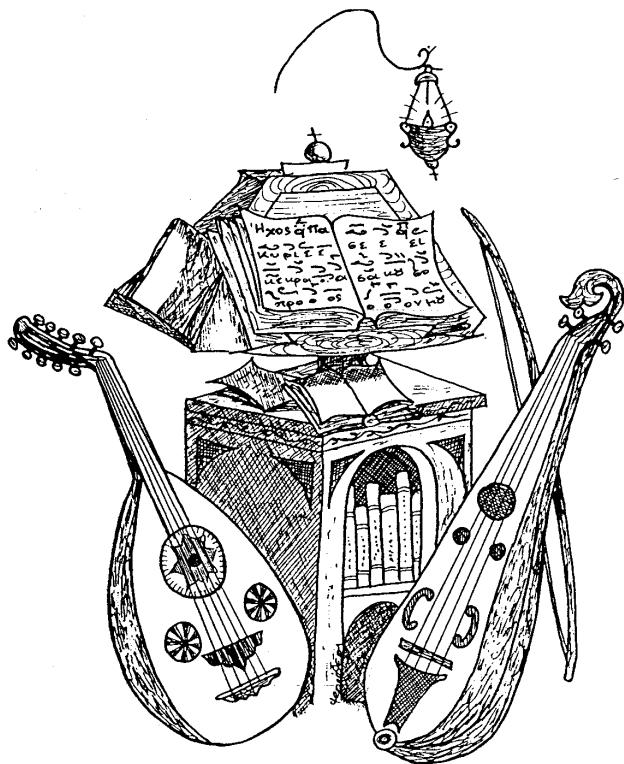
Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

«Λείδω ξυνεΐοίσι,
θύρας δ' ἐπώθεσθε
βέβηλοι»
(Ορφικόν)

ΕΤΟΣ Β' - ΤΕΥΧΟΣ Αριθμ. 11
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:
ΑΙΤΩΛΙΑΣ 2 Τ.Κ. 16341 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΘΗΝΑ

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

ΚΩΔ. 7587

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Ακρίδας Θεόδωρος, Πρόεδρος
Αιτωλικού 101, Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-28383 ή 24742

2. Ζαρακοβίτης Κων/νος,
Γεν.Γραμματέας
Αιτωλίας 2, Ηλιούπολη 16341
Τηλ. 210-9920182 & 210-9918584

3. Κατσιφής Βασίλειος, Α΄
Αντιπρόεδρος
Μεγ. Αλεξάνδρου 27, Ηλιούπολη 16346
Τηλ. 210-9707808

4. Παπανικολάου Θρασύβουλος,
Β΄ Αντιπρόεδρος,
Κατσιμίδου 31, Θεσσαλονίκη 54838
Τηλ. 2310-210074

5. Σαλάτας Σπυρίδων, Ταμίας
Ανοιξέως 35, Καματερό 13451
Τηλ. 210-2313092

6. Καμπίτσης Δημήτριος, Ειδ.
Γραμματέας
Αρκαδίου 20, Χαλάνδρι 15231
Τηλ. 210-6740335

7. Θεοδωρακόπουλος Φώτης, Μέλος
Κιλκίς 2, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 & 26910-68018

8. Αποστολίδης Γεώργιος, Μέλος
Γράμμον 70, Καστοριά 52100
Τηλ. 24670-87126

9. Καρανδρέας Λάζαρος, Μέλος
Σιβρισαρίου 35, Βύρωνας 16232

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος,
Αναλήψεως 51, Βριλλήσια 15235
Τηλ. 210-8030259

2. Κότσικας Δημήτριος
Σώσσου 29, Βύρωνας 16233
Τηλ. 210-7600421

3. Δρούζας Ευάγγελος
Σφιγγός 13, Ν. Κόσμος 11745

**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

Αιτωλίας 2, ΤΚ 16341 Ηλιούπολη
Τηλ. 210-9920182 FAX: 2109960505

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και υπεύθυνος κατά Νόμον

Θεόδωρος Ακρίδας
Πρόεδρος της Π.Ε.Π.Ε.Μ.
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Θεόδωρος Ακρίδας
Πρωτοψάλτης – Μουσικολόγος –
Συγγραφέας.

2. Δρ. Κων/νος Ζαρακοβίτης

3. Βασίλειος Κατσιφής
Πρωτοψάλτης-Μουσικολόγος-
Συγγραφέας.

4. Παπανικολάου Θρασύβουλος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Άρχων Μουσικοδ/λος του Οικουμενικού
Θρόνου.

5. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης-Άρχων
Υμνωδός της Μ.Τ.Χ.Ε.

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Χρήστος Παπαδημητρίου, Δικηγόρος,
Χαρ. Τρικούπη 37,
Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-22838

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φώτης Θεοδωρακόπουλος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Αγ. Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 FAX. 26910-23492

**ΠΡΟΣ "ΥΠΕΡΜΑΧΟΥΣ"
ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ
ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ**

του Προέδρου των <<ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ>>

κ. Θεόδωρου Ακρίδα.

Αυτός θα ήταν ο αρμόζων τίτλος επιστολής του κ. Λυκούργου Αγγελόπουλου, που δημοσιεύτηκε στο 1701 της 7-9-2007 φύλλο της έγκριτης εφημερίδας «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» αντί του αδόκιμου «Διευκρινίσεις προς Υπέρμαχους», διότι μόνον διευκρινήσεις δεν είναι. Ο κ. Αγγελόπουλος δια της μακροσκελούς - και αποκαλυπτικής - αυτής επιστολής του, καταβάλλει μια απέλπιδα και αγωνιώδη προσπάθεια πλήρους αντιστροφής των δεδομένων, των όρων και των ρόλων. Κατηγορεί τους «ΥΠΕΡΜΑΧΟΥΣ» ως κρυπτόμενους στην ανωνυμία κακόβουλους, συκοφάντες, τροχοπέδη «της καθόλου πνευματικής ζωής και της ελευθερίας του πνεύματος»(!) και ότι - δήθεν - βρέθηκαν αντιμέτωποι με την Δικαιοσύνη, αλλά η... μεγαλοψυχία του τους συγχώρησε, αφού - βεβαίως - του ζήτησαν συγνώμη (!!!). Επαίρεται για τα επιτεύγματα και τα παράσημα του, προσφέρει άφθονο λιβανωτό σε όσους έχει ανάγκη και εκτοξεύει μύρδους κατά των μη συμφωνούντων μαζί του-με υπονοούμενα εκδίκησης δια της Δικαιοσύνης - αποκλείοντάς τους - εμμέσως πλην σαφώς - από κάθε ενασχόληση και έκφραση άποψης επί της Εκκλησιαστικής μας Βυζαντινής Μουσικής.

Σεβαστή επί της Θείας Λατρείας Επιτροπή του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, σεβαστή Δ. Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, μουσικολογιάτατοι Άρχοντες Πρωτοψάλτες, Λαμπαδάριοι και μουσικοδιδάσκαλοι, αξιότιμοι κ.κ. καθηγητές της μουσικής μας, πιστοί της παράδοσης ψάλτες του απανταχού Ελληνισμού, φιλόμουσοι και φιλακόλουθοι αναγνώστες μας. Από της συστάσεως του μεγάλου φορέα μας το 2000 και κυρίως από της κυκλοφορίας του περιοδικού μας το 2005 είσαστε άπαντες ενήμεροι

των σκοπών και των ιδεολογικών υπέρ της μουσικής μας αγώνων των «ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ», οι οποίοι - ως φορέας - λειτουργούν Νομίμως, εμφανώς και επωνύμως. Συνεπώς δεν θα επαναλάβουμε γνωστά σας ζητήματα. Ούτε θα σχολιάσουμε ολόκληρη την επιστολή του κ. Αγγελόπουλου. Μετά την απάντηση, που στείλαμε και στον «Ο.Τ.», σας ενημερώνουμε σχολιάζοντας μόνον δύο σημεία της επιστολής του κ.Αγγελόπουλου.

1) Στις ακραίες στρεψόδικες κατηγορίες του προς τους προσηλωμένους στα καθιερωμένα, για - δήθεν - «απύθμενο δυτικομεσαιωνικό σκοταδισμό» και τροχοπέδη «της καθόλου πνευματικής ζωής και της ελευθερίας του πνεύματος»!. Προφανώς είναι μια απέλπιδα και αγωνιώδης προσπάθεια πλήρους αντιστροφής των δεδομένων, των όρων και των ρόλων. Διότι είναι λίαν οξύμωρον να κατηγορείται η συντριπτική πλειοψηφία των προσηλωμένων στην εξέλιξη - απλοποίηση (και φυσικά πρόοδο) της μουσικής μας - ως γραφής μόνον - όπως διαμορφώθηκε από τους τρεις Διδασκάλους (Χρύσανθο, Γρηγόριο - Χουρμούζιο) κατά το 1814 και έκτοτε ανέδειξε τιτάνες θεωρητικούς και μαΐστορες της πράξης με παγκόσμια ακτινοβολία, να κατηγορείται λοιπόν αυτή η πλειοψηφία από μια ελάχιστη μειοψηφία, την ομάδα δηλαδή που οπισθοδρομεί στον Μεσαίωνα, προσπαθώντας να ανακτήσει απολιθωματικά μουσικά σύμβολα - άγνωστα επί δύο αιώνες τώρα - εκτελώντας τα κατά το δοκούν.

Επίσης, νομίζουμε ότι όταν η μειοψηφία προσπαθεί να φιμώσει την πλειοψηφία, σαφώς «βάλλει ευθέως κατά της καθόλου πνευματικής ζωής και της ελευθερίας του πνεύματος». Ας μην γίνεται προσπάθεια αντιστροφής των γεγονότων.

2) Μετά την χαώδη κατάσταση, που δημιούργησε το πλήρως αποστασιοποιημένο από τα καθιερωμένα θεωρητικό του μακαριστού Καρά, (το οποίο έχει σαν «Ευαγγέλιο» ο κ. Αγγελόπουλος), καθώς και την αλλοίωση του ύφους και του ήθους της ψαλτικής τέχνης, «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ» ενημέ-

ρωσαν την Δ.Ι. Σύνοδο, η οποία ανέθεσε την εξέταση του όλου ζητήματος στον Σο πρώην Πατρών κ.κ. Νικόδημο Βαληνδρά. Ο Μουσικολογιάτατος Ιεράρχης δια του 493/19-12-2001 εκτενούς υπομνήματός του, αποφάινεται ότι διά του ύφους «**της καλουμένης Σχολής Καρά, ουχ ήττον διακυβεύεται το γνήσιον αγιορείτικον ύφος,το οποίον, ως ελέχθη, ομού με το του Οικουμενικού Πατριαρχείου θεωρούνται αυθεντικώς παραδοσιακά**». Κατόπιν αυτού η Δ. Ι. Σ. δια της υπ' αριθμ. 2/13-1-2003 αποφάσεως Της ορίζει: «**...εμμένομεν εις την Απόφασιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και εις την μεθοδολογίαν των τριών Διδασκάλων...καθ' όσον δεν υπάρχουν λόγοι αλλαγής των παραδεδομένων εις την Βυζαντινήν Εκκλησιαστικήν Τέχνην και Μουσικήν**». Σαφώς δε, η Δ. Ι. Σ. εννοεί το σύστημα των τριών Διδασκάλων, όπως αυτό καταγράφεται λεπτομερώς στο θεμελιώδες και παρά πάντων έγκεκριμένο και αποδεκτό «Μέγα Θεωρητικόν»

του Χρυσάνθου (εκδ. 1832 επανεκδ. 1911, 1977, 1993) και όχι στο μη υπάρχον το 2003, αλλά εκδοθέν μόλις το 2007 από την ομάδα του Αγγελόπουλου σε συνεργασία με την Ιερά Μονή Βατοπεδίου, (που ελέγχουν απόλυτα), στο οποίο επισυνάπτουν και κάποιο αυτόγραφο του Χρύσανθου (βιβλιοθήκη Δημητσάνας κωδ. 18/1816) δια του οποίου προσπαθούν να στηρίξουν κάποιες από τις απόψεις του Σ.Καρά, προκειμένου να καταστρατηγήσουν την υπ' αριθμ. 2/13-1-2003 απόφαση της Δ.Ι.Συνόδου. Εάν η πρώτη έκδοση του Μεγάλου Θεωρητικού (Τεργέστη 1832), από τον μαθητή του Χρύσανθου Παναγιώτη Πελοπίδη ήταν ελλιπής και εάν το παραπάνω αυτόγραφο ήταν μείζονος σημασίας, είναι υπερβέβαιον ότι ο ίδιος ο Χρύσανθος (εκοιμήθη το 1846, 14 ολόκληρα χρόνια μετά την πρώτη έκδοση) θα απαιτούσε την ενσωμάτωση και του αυτογράφου του. Άρα η έκδοση του 1832 (και οι επανεκδόσεις εκείνης) εμπεριέχει τα αποσαφινισμένα, τα εφαρμόσιμα και φυσικά τα μόνα έγκεκριμένα από Πατριαρχικές και επιστημονικές επιτροπές.

Έτσι, στρεψοδικεί ο κ. Αγγελόπουλος όταν γράφει: «Σοφώτατα η Αγία και Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος με εγκύκλιό της τόνισε ότι «εμμένομεν εις την απόφασιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και εις την μεθοδολογίαν των τριών Διδασκάλων...». Ασφαλώς, όμως, η Δ. Ι. Σύνοδος «σοφώτατα γνωρίζει κάλλιον παντός άλλου ότι και οι μάρτυρες του Ιεχωβά διατείνονται ότι χρησιμοποιούν την ίδια Αγία Γραφή με τους Ορθοδόξους».

Όσο για τους επιστήμονες που αναφέρει ο κ. Αγγελόπουλος, ότι παράγει η σχολή Καρά (και φυσικά η ομάδα του) μας θυμίζει το ανέκδοτο με τον διανοούμενο και τον βαρκάρη, που ο πρώτος χλεύαζε τον δεύτερο γιατί δεν ήξερε από φιλοσοφία, ψυχολογία, αστρονομία, κ.λ.π. λέγοντας του ότι η περισσότερη ζωή του ήταν χαμένη. Όταν όμως ανετράπη η βάρκα στη μέση του ποταμού, ρωτά ο βαρκάρης τον διανοούμενο: «Ξέρεις από κολύμπι;» Όχι ορύεται ο διανοούμενος, που βυθίζεται. «Ε, όλη σου η ζωή είναι χαμένη», λέει ο βαρκάρης. Ευτυχώς η μουσική μας έχει περισσότερους «βαρκάρηδες» και ελάχιστους «διανοούμενους».

Εάν ο κ. Αγγελόπουλος θέλει να είναι συνεπής προς τον τίτλο της επιστολής του «Διευκρινίσεις προς Υπέρμαχους» ας μας διευκρινίσει τα εξής:

1) Σε ποιά από τις γνήσιες εκδόσεις του θεωρητικού του Χρυσάνθου υπάρχουν οι χαρακτήρες της παλαιογραφίας: ισάκι, οξεία, τζάκισμα, πίεσμα, λύγισμα, τρομικόν και στρεπτόν, που αυθαιρέτως επαναφέρει στο θεωρητικό του ο Σ. Καράς και μετά φανατισμού προσπαθούν να τα επιβάλουν οι διάδοχοί του ερμηνεύοντάς τα κατά το δοκούν;

2) Σε ποιό θεωρητικό του Χρυσάνθου αναφέρονται 42 ήχοι με τις ονομασίες έσω, έξω, μέσος, παράμεσος, αντιφωνών, κ.λ.π.;

3) Σε ποιό κεφάλαιο ο Χρυσάνθος αναφέρει 183 κλίμακες και μόνιμη χρήση σημείων αλλοιώσεως εφ' όλων - σχεδόν - των φθόγγων;

4) Σε ποιά κλίμακα ο Χρυσάνθος καταγράφει τονικά διαστήματα $23 \frac{1}{2}$ ή $3 \frac{1}{4}$ ηχομορίων;

5) Με ποιά τυπικά και ουσιαστικά προσόντα ο μακαριστός Καράς προέβη στην επαναφορά των μεσαιωνικών (απολιθωματικών πλέον) μουσικών συμβόλων, που περιλαμβάνει στο θεωρητικό του;

6) Ο κ. Αγγελόπουλος, - αλήθεια -, θεωρεί επιστημονική τεκμηρίωση τον ισχυρισμό του Καρά ότι για την επαναφορά των συμβόλων της παλαιογραφίας τον «φώτισε η κατά την 24ην Δεκεμβρίου του 1940, εκ τυχαίας χειρονομίας, πτώσης του μουσικού παλαιογραφικού παραπετάσματος, ήτις επέτρεψε να φανεί το μέχρι τότε αγνοούμενον και σήμερον αμφισβητούμενον παρά των αγνοούντων αυτό σύστημα της παλαιότερας μουσικής γραφής...; (Σ.Καρά θεωρητικό Τ. Α', σελ.δ').

7) Με ποια έγκριση επισήμου φορέα εξεδόθη το θεωρητικό του Καρά και με ποια έγκριση εισήχθη στην Δημόσια εκπαίδευση;

8) Πού, πότε και από ποιους είχε διδαχθεί ο Καράς τον τρόπο του ψάλλειν, που είχε διαμορφώσει και που συνεχίζουν οι διάδοχοί του;

9) Πόσους τίτλους σπουδών εξέδωσε από την ιδιωτική σχολή του;

10) Ο κ. Αγγελόπουλος και οι συν αυτώ, κέκτηνται τίτλων από την σχολή Καρά;

11) Επί μία 10ετία τώρα, 4 βιβλία και δεκάδες άρθρα αποκαλύπτουν και απορρίπτουν τις δοξασίες Καρά. Τα αγνοούν οι διάδοχοι του;

12) Και εάν με διάφορα τεχνάσματα συγχέονται κάποιες θεωρίες, πως θα ανατραπεί η πράξη των θρύλων των αναλογίων, που μεσουράνησαν επί δύο αιώνες και που κατά την τελευταία 30ετία -περίπου- λαμπρύνουν τις ραδιοφωνικές εκπομπές του κ. Αγγελόπουλου;

13) Εκτός της Μονής Βατοπεδίου, πόσες και ποιες άλλες Μονές του Αγ. Όρους ακολουθούν το σύστημα Καρά-Αγγελόπουλου;

14) Οι κεντρικοί Μητροπολιτικοί και Καθεδρικοί, αλλά και το μέγιστο ποσοστό των Ι. Ναών της χώρας, υπηρετούνται από ψάλτες της ομάδας Αγγελόπουλου, ή απο τους προσηλωμένους στα καθιερωμένα;

15) Ας κατονομάσει ο κ. Αγγελόπουλος τον κληρικό «που αποπειράται χωρίς γνώση, χωρίς τεκμηρίωση, αλλά και χωρίς αιδώ να κατηγορήσει, να πλήξει και να συκοφαντήσει την συστηματική διδασκαλία του Σίμωνος Καρά» όπως δημοσίευσε στο τεύχος 33 του «Μουσικού Τόνου».

Ηλίου φαεινότερον είναι ότι ο μακαριστός Σ. Καράς και ο συνεχιστής του κ. Αγγελόπουλος με την ομάδα του, επιχείρησαν την μεγάλη ανατροπή στην Εκκλησιαστική μας (όπως και στην κοσμική) βυζαντινή μουσική. Συνεπλήρθησαν όμως από την εφήμερη (και στον στενό τους κύκλο) επιτυχία τους και ξεχάστηκαν κάτω από το ανατρεπόμενο.

Αυτά για μια σαφή και υπεύθυνη ενημέρωση απάντων των αρμοδίων φορέων και των καθ' οιονδήποτε τρόπο θεραπόντων την εκκλησιαστική μας μουσική παράδοση.

----- . -----

Ο DUCOUDRAY Ο ΣΙΜΩΝ ΚΑΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ.

του Προέδρου των <<ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ>>

κ. Θεόδωρου Ακρίδα

Κατάπληκτος έμεινε ο κόσμος της Βυζαντινής Μουσικής και της ψαλτικής τέχνης, διαβάζοντας τα όσα γράφει ο κ.Σωτ. Δεσπότης στην << ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ >> της Κυριακής 10-6-2007, με τον βαρύγδουπο τίτλο << Εξ Εσπερίας η δικαίωση του Σίμωνος Καρά >> και υπότιτλο << οι καταγραφές με ότι υποστήριξε αργότερα ο Έλληνας >>.

Ο κ. Δεσπότης αναφέρει ότι ο Ντικουντρέ είχε έρθει <<Στην Αθήνα, στη Σμύρνη, στην Κωνσταντινούπολη και

στη Χάλκη από τον Ιανουάριο μέχρι και τον Μάιο του 1875>>. Κατ' αυτή την 5μηνη περιήγηση δηλαδή και συζητώντας με 5-6 Έλληνες μουσικούς, ο Ντικουντρέ, εμβάθυνε τόσο πολύ στην Βυζαντινή Εκκλησιαστική μουσική και στην ψαλτική τέχνη, ώστε υπερίσχυσε απάντων των <<διαβίου>> ειδικευομένων σε αυτή Ελλήνων και έγραψε ένα <<προφητικό>> έργο για να <<δικαιώσει>> κάποιον, που θα εξέφραζε τις προσωπικές του δοξασίες μετά από έναν αιώνα; Αν είναι δυνατόν! Εάν δηλαδή κάποιος Έλληνας-άσχετος με την Γαλλική γλώσσα- κάνει έναν 5μηνο τουρισμό στη Γαλλία και προσπαθήσει να μάθει λίγες λέξεις στα Γαλλικά, επιστρέφοντας στην Ελλάδα θα έχει την ικανότητα να συγγράψει λεξικό της Γαλλικής γλώσσας, για να φωτίσει τις μελλοντικές γενιές των Γάλλων; Φρονούμε ότι αυτό υπερβαίνει κάθε όριο αστειότητας.

Εξ άλλου στο θεωρητικό του Σ.Καρά, διάχυτη είναι η απέχθειά του τόσο προς τους <<Εξ Εσπερίας>> μουσικούς, όσο και προς τους Έλληνες σπουδάζοντες μουσική <<εν Εσπερία>>, ακόμα δε και προς αυτή την ίδια την Μουσική Επιτροπή του 1881-83.

Επίσης έκδηλη είναι η αντιπάθεια του Καρά, προς όλα τα ωδεία, τους πεπαιδευμένους μουσικούς, καθώς και τους καλλίφωνους ψάλτες και τραγουδιστές.

Γράφει λοιπόν ο Σ. Καράς: << Επεκρίθησαν αλόγως οι ...Πατριαρχικοί ψάλται παρα νεωτέρων εν Αθήναις ωδειακών καθηγητών και τα όμοια, ως επίσης επεκρίθη αδίκως και ο Χρύσανθος...παρά των αυτών καθηγητών, οπαδών του βυζαντινοευρωπαϊκού μουσικού διαγράμματος της Μουσικής Επιτροπής του 1881-83...>> (Σ.Καρά θεωρητικόν τομ.Α' σελ.γ'). Εκτός λοιπόν, της απέχθειας του Σ.Καρά προς τους <<Εξ Εσπερίας>> μουσικούς, υπάρχει και η δεδηλωμένη του απόρριψη του << βυζαντινοευρωπαϊκού μουσικού διαγράμματος της Μουσικής Επιτροπής του 1881-83>>, πρόεδρος της οποίας ήταν ο Γερμανός Αφθονίδης τον οποίο -ίσως- είχε συζητήσει για λίγο ο Ντικουντρέ και πήρε κάποια <<μυρωδιά>> της Ελληνικής Εκκλησιαστικής μουσι-

κής. Πώς δικαιώθηκε λοιπόν ο Σ.Καράς από εκείνους, των οποίων τις γνώσεις και τις απόψεις χλεύαζε και απέρριπτε; Λίαν οξύμωρον. Εάν δε, κάποιος πίστευε ότι ο μουσοτραφέστατος Γερμανός Αφθονίδης με τους 6 διαπρεπείς συνεργάτες του εμπιστεύτηκε όλα τα σωστά των μελετών του στον Ντικουντρέ, ενώ ανακοίνωσαν και εξέδωσαν επισήμως (όλα τα λάθη), θα ξεπερνούσε - ακόμα - και το άκρον άωτον της αφελείας.

Όσotόσο ο ίδιος ο Ντικουντρέ γράφει: <<Την γνώσιν του επισήμου οργάνου της εκκλησιαστικής μουσικής, του ταμπουριού, οφείλω εις τον Βιολάκη, όπως δια του διακεκριμένου αυτού πνεύματος και των φώτων αυτού αξίζει να κατέχει θέσιν μεταξύ των ανδρών των προωρισμένων να συντελέσωσιν εις την αναμόρφωσιν της ελληνικής εκκλησιαστικής μουσικής>> (Γ.Παπαδόπουλου <<Λεξικόν της Βυζαντινής μουσικής>> σελ. 42). Αυτή είναι η σαφέστατη άποψη του Ντικουντρέ για τον Γεώργιο Βιολάκη Άρχοντα -τότε- Πρωτοψάλτη του Οικ. Πατριαρχείου και μέλος της Μουσικής Επιτροπής του 1881-83, διάδοχο στην πρωτοψαλτία του μεγάλου Γ.Ραιδεστηνού του Β'. Διάδοχος δε του Γ.Βιολάκη, ήταν ο Ιάκωβος Ναυπλιώτης ο Μεγαλοπρεπής, από τον οποίο έχουμε πάρα πολλές ηχογραφήσεις. Συγκρίνοντας, τώρα, τις εκτελέσεις του Ιακώβου του Μεγαλοπρεπούς (της αρχαιότερης πηγής ακουσμάτων), με αυτές της ομάδας Καρά, διαπιστώνουμε ότι η απόσταση τους ισοδυναμεί με αυτή των δύο πόλων του πλανήτη. Εκτός εάν στις <<καταγραφές της ψαλτικής παράδοσης από τον Γάλλο Ντικουντρέ το 1887 >> υπάρχουν πρακτικές αποδείξεις. Δηλαδή, ακούσματα από τους Ραιδεστηνό και Βιολάκη που να συμφωνούν με το ιλαροχορευτικό ψάλλειν της σχολής Καρά.

Ο κ. Δεσπότης ως διαπρύσιος κήρυξ του Σ.Καρά, εγκωμιάζει τις έρευνες, το θεωρητικό και τις << αλλαγές στην ψαλτική τέχνη >> που επέφερε και που φανατικώς συνεχίζουν οι διάδοχοί του. Δεν αναφέρθηκε όμως ποτέ και από κανέναν, που, τότε και πόσο σπούδασε μουσική ο Σ. Καράς, τί τίτλους και περγαμηνές κατείχε, τι θητεία είχε

στα εκκλησιαστικά αναλόγια, ποιά μουσικά όργανα χειριζόταν, πότε και πόσο δίδαξε σε επίσημα κρατικά μουσικά ιδρύματα, πόσους και ποιούς τίτλους μουσικών σπουδών έχει χορηγήσει. Οι πανεπιστημιακοί που υιοθετούν τις δοξασίες Καρά (π.χ) κέκτηνται τίτλων από τη σχολή του; Τα μόνα <<γνωστά τοις πάσι>> στοιχεία είναι ότι υπήρξε ένας - - σχεδόν αυτοδίδακτος, που ίδρυσε ένα σύλλογο και μιά ιδιωτική σχολή και με βασικό <<ατού>> τα Μ.Ενημέρωσης, απέρριπτε τους πάντες και τα πάντα, προωθώντας - πάση θυσία - τις προσωπικές του θεωρητικές δοξασίες και την "λαροχορευτική" ψαλτική τεχνοτροπία του φτάνοντας στις << αλλαγές της ψαλτικής τέχνης>>, όπως ομολογεί ο κ. Δεσπότης. Τις απόψεις μας αυτές επιβεβαιώνει κατά τον πλέον σαφή τρόπο ο ίδιος ο Καράς στο θεωρητικό του ως εξής: <<Οι ψάλται, προβάλλουν συνήθως, το ότι υπήρξαν μαθηταί του δείνα ή του τάδε διδασκάλου - έπαινοι επί πατραγαθία αντί επ' ανδραγαθία, οι ωδειακοί προβάλλουν και τα διπλώματα « αρμονίας » ! και επομένως τα ξεύρουν, ενώ η κατάστασις βαίνει από του κακού εις το χειρότερον» (Σ.Καρά θεωρητικόν τόμ. Β σελ. 218). Καράς εναντίον όλων λοιπόν. Αλλά ποιός άλλος δημιούργησε τόσο φανατικούς «επι πατραγαθία» κατά τα τελευταία χρόνια εκτός από τον ίδιο τον Καρά;

Όμως, για τη σωστή υπηρετήση της επιστήμης και της τέχνης απαιτούνται τα βασικά αξιώματα: βαθιά γνώση του αντικειμένου, σοβαρότητα, υπευθυνότητα, σαφείς απόψεις και απόλυτη τεκμηρίωση. Αντιθέτως, οι εικασίες, οι αφορισμοί, οι ομιχλώδεις απόψεις, οι ειρωνείες, οι αλλοπροσαλλοσύνες και οι ακατάσχετοι φιλολογικοί βερμπαλισμοί, δείχνουν - όπως γράφει και ο Καράς - «παιδαριώδη φανταστικά παίγνια και παραμύθια της Χαλιδιάς» (Σ.Καρά θεωρητικόν τόμ. Α' σελ.6).

Και εδώ τίθεται το μεγάλο ερώτημα προς κάθε αρμόδιο: Πώς το θεωρητικό του Σ.Καρά, - που απλώς εκφράζει τις προσωπικές δοξασίες του - χωρίς καμιά έγκριση από αρμόδιο φορέα, - ούτε καν ένα φιλικό κριτικό σημείωμα, -

εισέβαλε ως λαθρεπιβάτης στη Δημόσια εκπαίδευση; Και ακόμα, πώς μια ιδιωτική σχολή ενός - σχεδόν - αυτοδίδακτου κατόρθωσε να «καπελώσει» κάποιες πανεπιστημιακές σχολές δημιουργώντας δόκτορες φανατικούς υποστηρικτές της; Ανερμήνευτον.

Πάντως, είναι οφθαλμοφανής - και οσημέραι εντεινόμενη - η ποικιλότροπη αγωνιώδης προσπάθεια της ομάδας των διαδόχων του Σ.Καρά, προκειμένου να επιβάλλουν την πρωτοφανή τεχνοτροπία και την μοναδικότητά τους, απορρίπτοντας a priori όλα τα επί αιώνες καθιερωμένα. Φεύ! Μέσα σε αυτή την αγωνιώδη προσπάθεια, ο κ. Δεσπότης ομολογεί - ακουσίως ίσως - δυο κραυγαλέες αλήθειες. Η πρώτη έγκειται στον τίτλο του άρθρου του, «Εξ Εσπερίας η δικαίωση του Σίμωνα Καρά», όπερ σημαίνει ότι το σύνολο των Ελλήνων ειδικών στις μουσικές μας παραδόσεις τον απορρίπτει και ψάχνει για στηρίγματα στους ελάχιστα γνωρίζοντες αλλοδαπούς. Η δεύτερη αλήθεια του κ. Δεσπότη έγκειται στην παράγραφό του «Οι αλλαγές στην ψαλτική τέχνη». Πράγματι ο Σ.Καράς αποστασιοποιήθηκε πλήρως από τα επί αιώνες καθιερωμένα μεταβάλλοντας την ψαλτική τέχνη σε ιλαροχορευτικό ασματάκι.

Όμως, εδώ ακριβώς προβάλλει επίκαιρη και νουθετική - όσο ποτέ άλλοτε, - η αδαμάντινη υποθήκη του μέγιστου φιλοσόφου Πλάτωνα: « ... πρέπει οι της πόλεως επιμεληταί εις αυτό ειδικώς να επιμείνουν...και να μην επιτρέπουν κανένα νεωτερισμόν εις την γυμναστικήν και μουσικήν, παρά τα διατεταγμένα... πρέπει μετά μεγάλης ευλαβείας ν' αποφεύγωμεν πάσαν μεταβολήν εις το είδος της μουσικής... Η μουσική επομένως θα είναι, καθώς φαίνεται, η Ακρόπολις, την οποίαν πρέπει να οικοδομήσουν οι φύλακες...»(Πλατ. Πολιτεία, βιβλ. Δ').

Ακούνε οι «επιμεληταί» και οι «φύλακες; »

----- . -----

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

του Α' Αντιπροέδρου των «ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ» κ. Β.Κατσιφής.

Είναι γνωστό ότι, στην μεγάλη πορεία που διήνυσε η εκκλησιαστική μας μουσική, βρέθηκαν και μερικοί άνθρωποι, οι οποίοι προσπάθησαν να της αλλάξουν την φύση και την ουσία, για λόγους που μόνον αυτοί γνώριζαν.

Οι λόγοι και οι σκοποί αυτής της ανίερης προσπάθειας, δεν έχουν απολύτως αποσαφηνισθεί. Ανιχνεύοντας όμως κάποιος όσα έγιναν και όπως έγιναν, καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι πουθενά και από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει, πραγματικό ενδιαφέρον και αγάπη για το αντικείμενο, έστω κι αν πρόκειται για θέμα Εθνικό και εκκλησιαστικό.

Εκείνο όμως που οπωσδήποτε ενυπάρχει (και διαπιστώνεται) είναι ένας απέραντος και εωσφωρικός εγωϊσμός, που εκδηλώνεται από μία άρρωστη πεποίθηση, ότι δηλαδή οι άλλοι που διεμόρφωσαν αυτή την μουσική πραγματικότητα, βρέθηκαν σε λάθος πορεία, πορεία που ΜΟΝΟΝ εκείνοι μπορούσαν να διορθώσουν. Αυτό όμως, αποτελεί μια επικίνδυνη και σφαλερή πλάνη, γιατί η εκκλησιαστική μας μουσική, (ιδίως κατά το 1814) είχε τόσο ολοκληρωθεί, ώστε κάθε παρέμβαση στην σύστασή της, κάθε προσθήκη, ήταν απολύτως περιττή, γιατί ο Πέτρος ο Λαμπαδάριος, ο Γεώργιος ο Κρής και άλλοι, είχαν εργασθεί πολύ σκληρά, για την φυσιογνωμία της. Για την εν γένει παρουσία και σύστασή της.

Μεταρύθμιση στην μουσική μας προσεπάθησαν, οι Παλιέρμος (ο οποίος μάλιστα προς στιγμήν έπεισε και το οικουμενικό Πατριαρχείο και είχε και την αμέριστη βοήθεια του Καποδίστρια) ο Λέσβιος, ο Παναγιωτόπουλος (ή Κούρος) αλλά και ο Σακκελαρίδης.

Αν αναλύσουμε όμως το γεγονός, ότι από τους παραπάνω μεταρρυθμιστάς δεν απέμεινε κανένα στοιχείο που να τους θυμίζει, αποδεικνύεται περίτρανα ότι όλοι απέτυχαν

απολύτως στην προσπάθειά τους αυτή, από τον κυρίως λόγο, ότι ο λαός μας και η εκκλησία, απέρριψαν τα δικά τους ως μή ενσωματωμένα στην ελληνική μουσική πραγματικότητα. Δηλαδή, ήσαν ξένα (απολύτως) και δεν ταυτίζονταν σε όσα είχαν διαμορφωθεί, τόσο στο τροπάριο, όσο και στο δημοτικό τραγούδι, τα οποία είχαν κοινά στοιχεία σύστασης, αλλά και πολύ κοντινή έκφραση.

Στα τελευταία χρόνια, μιά ακόμη μεταρρύθμιση στη μουσική των ελλήνων έμελλε να φανεί στον ορίζοντα, και η οποία (καθώς φαίνεται) θα ταλανίσει και πάλι το μουσικό μας στερέωμα.

Ο δημιουργός του Σίμων Καράς, όσο ζούσε δεν προσπάθησε πεισματικά και φανατισμένα, να περάσει τις μουσικές ιδέες του, ωσάν να έδειχνε, ότι είχε αίσθηση για το τι δημιουργούσε.

Αρκέσθηκε αρχικά στην απόλυτα σιωπηρή, (και κεκλεισμένων των θυρών) διδασκαλία σε ένα περιορισμένο αριθμό μαθητών. Δεν έδωσε κανένα πτυχίο από την σχολή του, αλλά και ούτε εδημιούργησε κάποιο ψαλτικό ανάστημα, και το μόνο αξιόλογο έργο του, ήταν η συγγραφή ενός πρωτότυπου θεωρητικού, που κατά βάσιν άλλαξε όλην την σύσταση της ελληνικής μουσικής, με την δημιουργία ενός πολύ μεγάλου αριθμού κλιμάκων, (183 τον αριθμόν) εκ των οποίων ένα σημαντικό μέρος, δεν εκφράζει τίποτα από την ελληνικήν μουσικήν πραγματικότητα και στο τροπάριο και στο δημοτικό τραγούδι.

Αυτού του είδους τή μεταρρύθμιση, αυτό το παράδοξο σύστημα, το πήραν μερικοί νέοι άνθρωποι, το έκαναν φλάμπουρο και προσπαθούν (με βάση και αυτοί τον αμέτρητο εγωϊσμό τους) να το επιβάλλουν, ωσάν να εκφράζει πραγματικά την εκκλησιαστική μουσική (δηλαδή αυτής που εφαρμόζονταν στην αρχαιότητα, αν και ποτέ ούτε την είδαν ούτε την άκουσαν) με ένα μοναδικό στόχο και προοπτική. Αν καταφέρουμε και χαρακτηρισθεί ο δάσκαλος μας μεγάλος, τότε και εμείς θα θεωρούμεθα μεγάλοι!!! Έτσι μόνον μπορεί να χαρακτηρισθεί η προσπά-

θειά τους.

Ας δούμε όμως τώρα, τι ακριβώς κατώρθωσαν οι τόσον επίμονοι (και φανατισμένοι) υποστηρικτές του έργου του Σιμ.Καρά. Το "ώδινεν όρος και έτεκεν μυν," θα ήταν μια απάντηση στις προσπάθειές των, γιατί ουδέν αξιόλογον κατόρθωσαν στα τριάντα χρόνια που λειτουργούν.

Έτσι μπορεί κανείς, με βάση αυτά τα πενιχρά επιτεύγματα, να τους πεί. **Κύριοι ματαιοπονείτε.** Δεν πείσατε παρά τους εαυτούς σας και μια μικρή ομάδα, που από άλλους λόγους, σας περιβάλλει και σας ακολουθεί. Η διδασκαλία σας, ουδέ στο ελάχιστο, επηρέασε την εκκλησία της Ελλάδος. Το τρισάγιον, τα κοντάκια, τα απολυτίκια, οι κανόνες, τα πάντα, ψάλλονται ακριβώς καθώς εψάλλοντο. Η εκκλησία και ο λαός, δεν έλαβαν καν υπ' όψιν τους, τα αλλαγμένα διαστήματα του Δευτέρου ήχου (καθώς τα εκτελείτε σε διδασκαλία του Σιμ.Καρά) ξεχνώντας ότι άλλο πράγμα είναι η σπάθη (χρόα), και άλλο τα διαστήματα Γα-Δι-Κε του Δευτέρου ήχου. Δεν λάβατε υπ' όψιν σας κύριοι, ότι τα αμέτρητα τραγούδια του Δευτέρου ήχου, εκτελούνται από τον λαό. στα καθορισμένα διαστήματα 8,14,8,12, 8,14,8.

Μπορείτε να μας πείτε, ένα τραγούδι σε δεύτερο ήχο, που να εκτελείται με τα δικά σας διαστήματα;

Πρέπει να σας πούμε ακόμη, ότι με βάση τον καταγιγισμό των ιστοσελίδων μπορεί να πείσατε την Ευρώπη για τις θέσεις και τα διαστήματα του Σ.Καρά. Όμως τα αναλόγια ούτε καν σας αναγνωρίζουν.

Πρέπει ακόμη να σας πούμε, ότι οι θέσεις σας δεν επηρέασαν ουδέ στο ελάχιστον την πραγματική έκφραση της εκκλησιαστικής μουσικής, η οποία εκτελείται πανομοιότυπα σε κάθε χώρο, (εκτός της Ι.Μονής Βατοπεδίου) αλλά ούτε και το δημοτικό τραγούδι, το οποίο από όποια χορωδία και αν το ακούσουμε, θα δούμε ότι παραμένει ανεπηρέαστο και αμετάβλητο.

Παρακολουθήσαμε πολλές ακολουθίες από τον πάνσεπτο Πατριαρχικό ναό, από τον Μητροπολιτικό ναό

των Αθηνών, από την Μεγαλόχαρη της Τήνου, από την Παναγία Σουμελά, από την Θεσ/νίκη, από την Αλεξάνδρεια, από την Κύπρο, από το Άγιον Όρος (πλην της μονής Βατοπεδίου) και σας διαβεβαιώνουμε ότι καθώς παρατηρήσαμε, τίποτα δεν έχει αλλάξει και τίποτα δεν προσεγγίζει τις περίεργες μουσικολογικές θέσεις σας. Ακόμη και αυτοί οι αρχιμανδρίτες που τόσο εκθειάζουν από τον ραδιοφωνικό σταθμό της εκκλησίας της Ελλάδος το σύστημα Καρά, όταν ψάλλουν ευρίσκονται απολύτως εναρμονισμένοι με την παραδοσιακή κατάσταση, αυτή δηλαδή που έχει καθορίσει και ακολουθεί η εκκλησία.

Κάνετε ακόμη λάθος, αν νομίζετε ότι με την προσθήκη του ανανές ή του νεχεανές, φέρνετε την εκκλησιαστική μουσική στην παλαιά κατάσταση. Στην πραγματική παράδοση. Οι τρεις διδάσκαλοι (και οι μεταγενέστεροι) που τα κατήγγησαν, κάτι παραπάνω ήξεραν. Πρέπει να γνωρίζετε ότι η φύση της μουσικής μας, εκφράζεται με το χρώμα και τα διαστήματα και όχι μετα παραπάνω. Πρέπει να γνωρίζετε, ότι η γλώσσα και η μουσική του κάθε Έθνους, είναι αξίες ιερές και απαραβίαστες και ποτέ δεν μπορούν να γίνουν υπόθεση ενός μόνον ανθρώπου.

Όταν η βουλή των ελλήνων αποφάσισε να κάνει τομές στην ελληνική γλώσσα, εργάσθηκαν και οι τριακόσιοι επί δέκα επτά συνεδριάσεις. Αυτό σας λέει τίποτα;

Προσπαθήστε, κύριοι, να δείτε τί απέμεινε, από τους προαναφερθέντας μεταρρυθμιστάς. Είμεθα βέβαιοι, ότι θα συμφωνήσετε, πως ματαιοπονείτε!!

----- . -----

ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΛΔΙΚΟ

του Νίκου Γιάννου

Καθηγητού της Βυζαντινής Μουσικής.

Έρχονται στιγμές που συλλογίζομαι αν οι άνθρωποι που διατυπώνουν κάποιες σκέψεις πάνω σ' ένα θέμα, έχουν

δίκιο ή άδικο. Δεν άργησα να καταλήξω σε κάποιο (υποκειμενικό πάντα) συμπέρασμα φέρνοντας στη σκέψη μου εκ διαμέτρου αντίθετες γνώμες για το ίδιο θέμα, που όμως η καθεμιά έχει τους υποστηρικτές της. Και το συμπέρασμα αυτό μου λέει ότι όλα είναι σχετικά και ο καθένας διατυπώνει τις απόψεις του ανάλογα με τις εμπειρίες και τις γνώσεις που έχει αποκομίσει με οποιοδήποτε τρόπο, ρωτώντας, διαβάζοντας, ακούγοντας, ερευνώντας για να τεκμηριώσει και να υποστηρίξει έτσι την προσωπική του άποψη.

Πολλές φορές όμως τα διαβάσματα, τα ακούσματα και οι έρευνες οδηγούνται ακούσια ή εκούσια προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις και έτσι δημιουργούνται κάποιες τάσεις και χωρίζουν τους ανθρώπους σε ομάδες υπέρ της μίας ή της άλλης άποψης.

Θα ρωτήσετε βέβαια, γιατί τα γράφω όλα αυτά, που θέλω να καταλήξω; Μα πού αλλού, στο θέμα της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής μας Μουσικής, και για να γίνω πιο σαφής, αναφέρω το παρακάτω παράδειγμα:

Ο Ιωάννης Σακελλαρίδης ήταν ένας απ' αυτούς που προσπάθησε να απλοποιήσει τη Βυζαντινή Μουσική, ενώ αντίθετα ο Σίμων Καράς τη βγάζει έξω από τα ρούχα της. Για το μακαρίτη Ιωάννη Σακελλαρίδη, ο επίσης μακαρίτης Σπύρος Καψάσκης έγραφε: **Ιωάννης Σακελλαρίδης, η μεγαλύτερη φυσιогνωμία της Βυζαντινής Μουσικής!** Ο Ιωάννης Μαργαζιώτης όμως έγραφε: **Ιωάννης Σακελλαρίδης, ο καταστροφέας της Βυζαντινής Μουσικής!** Δύο γνώμες εκ διαμέτρου αντίθετες που διατυπώθηκαν σύμφωνα με τα προσωπικά κριτήρια του καθενός.

Δεν θα ασχοληθούμε με την κατά την ταπεινή μου γνώμη σωστή άποψη του Ιωάννη Μαργαζιώτη, μολονότι ο ίδιος δίδασκε Βυζαντινή Μουσική...με το πιάνο.

Ο Σπύρος Καψάσκης διατύπωσε τη γνώμη του επηρεασμένος από το Σακελλαρίδειο σύστημα, αφού είχε δάσκαλο το Σακελλαρίδη. Όταν ο Σ.Καψάσκης επισκέφθηκε στο νοσοκομείο τον αείμνηστο Άρχοντα πρωτοψάλτη Κων. Πρίγγο και αυτοσυστήθηκε, ο Πρίγγος που είχε ακού-

σει για τον επισκέπτη του, είπε: «Είσαι εσύ που βάζεις σεγόντο στον πρώτο ήχο;» Στον Σ.Καρά τί θα έλεγε άραγε;

Βέβαια η Βυζαντινή Μουσική δεν αποτελείται σήμερα από τις ιδέες του Σακελλαρίδη αφού τα μέλη που φέρουν το όνομά του, κατάλληλα για άμουςους, για ημιμαθείς και για αυτοσχέδιους χορούς έχουν περιοριστεί στο χερουβικό και τα λειτουργικά του πλ δ' ήχου, που κάποτε ο μακαρίτης αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος τα επέβαλε στον επίσης μακαρίτη Σπ. Περιστέρη, για να...συμψάλλει το εκκλησίασμα, και φυσικά το «Φώς ιλαρόν», που ψάλλεται ακόμη και μέσα στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, λόγω του συντόμου μέλους του, και ευκολίας εκμάθησης του ακόμα κι από άσχετους.

Εκεί που πρέπει να στρέφουμε την προσοχή μας, είναι στους ποτισμένους με τις θεωρητικές επινοήσεις του Σίμωνα Καρά, που τον θεωρούν σοφό, ενστερνίζονται την διδασκαλία του με βάση την οποία εισάγουν καινά αλλά και κενά δαιμόνια στη μουσική μας παράδοση.

Δυστυχώς, για την μοναδική αυτή Μουσική, για την οποία η Ελλάδα έχει την παγκόσμια αποκλειστικότητα, οι οπαδοί του Καρά έχουν κατορθώσει να εισχωρήσουν και να αλώσουν τόσο τα κρατικά μέσα ενημέρωσης, που ήταν το προπύργιό του, όσο και την εκπαίδευση, όπου διδάσκουν το κατασκεύασμα του δασκάλου τους και μάλιστα εξάγουν τα προϊόντα τους ως γνήσια Ελληνική μουσική παράδοση, εκεί που κανένας δεν μπορεί να τους κρίνει.

Επιτρέψτε μου να αντιγράψω από σημειώσεις που μοιράστηκαν σε μουσικό σχολείο, και να σχολιάσω, κατά την ταπεινή μου γνώμη, το περιεχόμενό τους.

Ηχος... έσω πρώτος ειρμολογικός. Δεσπόζοντα φθόγο εκτός της βάσης Πα, έχει τον Δι γι' αυτό ο έσω πρώτος ειρμολογικός μπορεί να αποκληθεί «**πρώτος τρίφωνος**». Λέγεται έσω διότι έσω = χαμηλά σε χαμηλό φθόγγο, αντίθετα με τον έξω = ψηλά σε ψηλό φθόγγο που έχει βάση τον Κε και χρησιμοποιείται κυρίως σε παλαιότερα μέλη. Έχουμε έλξη του Γα προς τον Δι μικρότερη σε πορεία

προς αυτό ή μεγαλύτερη σε περιστροφή γύρω από αυτόν.

Ηχος έσω πρώτος στιχηραϊκός. Κινείται σε δύο συστήματα, α) στο διαπασών και β) στο δια πέντε επι το βαρύ με τη φθορά του έξω πρώτου ήχου στο Πα. Έχει δεσπόζοντα φθόγγο τον Γα μπορεί να δώσει δίσση του Βου και του Δι με μικρή ύφεση. (Τί λετε, καταργούμε τη σπάθη; Γιατί, έτσι όπως τα λένε, άχρηστα είναι).

Σύμφωνα με τα παραπάνω το απόστιχο «Γυναίκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι» πατώντας τον Κε στη λέξη «γυναίκες» σε συνδυασμό με τον άνω Πα του Πρίγγου στη λέξη «μύρα» είναι γραμμένο σε ήχο έσω - έσω πρώτο τρίφωνο...διαπασωνίζονται, και πάει λέγοντας. Εάν το πεντάχορδο το έλεγαν τροχό, όπως διδάσκεται σε όλα τα ωδεία, θα είχαμε ήχο έσω πρώτο, δίφωνο,...τροχήλατο.

Όσο για τον έξω πρώτο, - όπως τον βάφτισαν -, προσπάθησα να μετρήσω τα μέλη του πρώτου ήχου με βάση τον Κε στο καλοφωνικό ειρμολόγιο και στους 4 τόμους της «Πανδέκτης» του 1850 και μέτρησα 15 μέλη από τα οποία μόνον 5 ψάλλονται σήμερα. Και διερωτάται κανείς: γι' αυτά τα 5 μέλη δεν αρκούσε η ονομασία ήχος «πρώτος τετράφωνος;»

Η αυθαιρεσία της αλλοιώσεως των χαρακτηριστικών των ήχων από τον Καρά και τους συν αυτό, φαίνεται ολοκάθαρα στο παρακάτω παράδειγμα: Αντιγράψω. (Μόνο που η γραμματοσειρά του Η/Υ δέν έχει την οξεία, γι' αυτό στους χαρακτηρες **ολίγον με ψηφιστόν** βάλτε γρύλλο και σηκώστε τη δεξιά άκρη γιατί είναι οξείες με σκασμένα τα μπροστινά λάστιχα και βάλτε ...αμορτισέρ).

(Λόγω πληθώρας ύλης το άρθρο του αξιότιμου κ.Νίκου Γιάννου, θα ολοκληθωθεί στο επόμενο τεύχος).

Οι εἰρημοὶ τοῦ Ἀναστασίμου Κανόνος

Ἦχος ἑ Πά ᾠ

Σου η τρο παι ου χος δε ξι α

αυ τη γαρ α θα να τε ως παν σθε νης υ πε ναν τι

Ο μο νος ει δως της των βρο των

του βο αν σαι α γι ος ο να ος ο εμ ψυ χος

ΕΘΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἦχος ἔσω πρῶτος - κατὰ μετὰθεσιν ἐπὶ τοῦ πα
- εἰς πόδας τετρασήμεους -

Ἦχος ἔσω Πά ᾠ καθιστικόν Θράκης

Ο ο σα α βου ου ου να α α α χια αν πε ε ρα

α α σα χιαν πε ρα α σα ο ο λα α τα α α

πα τα πα ρα γ γε ε ελ νω ω βου ναμ να α μη

ερ να μη χιο νι σε τε

Ὕμνος τῶν Τριῶν Παίδων ἐν χαμίνῳ

Ἦχος ἡ Πα ᾠ

Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ φουτε εις παντας αι ω νας

Μελετήστε προσεκτικά τα παραπάνω παραδείγματα και βγάλτε τα συμπεράσματά σας. Ο Γα δηλαδή έλκεται κατά βούλησιν.

Γιατί δεν ακούν τον Πρίγγο από τους ψηφιακούς δίσκους που συνοδεύουν το Αναστασιματάριο; Καλύτερος δάσκαλος από τους Πατριαρχικούς Άρχοντες, και εννοώ αυτούς που μας άφησαν ηχητικά δείγματα της τέχνης τους, υπάρχει; Ο μαθητής πρέπει κάποτε να κρίνει το δάσκαλο του και να βελτιώνεται, ρωτώντας, ακούγοντας, ερευνώντας, και να μην στέκεται προσηλωμένος σαν υπνωτισμένος σε ένα...δάσκαλο που προσπαθούσε να ψάλλει σε ένα μικρό παρεκκλήσι και για μικρό χρονικό διάστημα διότι λόγω αδυναμιών (φωνής), κανείς μεγάλος ναός δεν θα τον προσλάμβανε ψάλτη, (και να μη λέει: Σιγά τον πολυέλειο! Τί ήταν ο Πρίγγος και ο Στανίτσας;)

Δεν κοιτάζουν να βγουν και να απελευθερωθούν από τους θεωρητικούς λαβυρίνθους, που είναι εγκλωβισμένοι, αλλά προσπαθούν να μπουν σε άγνωστα αμπελοχώραφα;;

Όλα τάχει η Μαριωρή... έχουμε και εξηγήσεις της παλαιάς παρασημαντικής!!! Αντιγράφω, και όπως προανέφερα ανασηκώστε μερικές οξείες, κι αν δεν μπορείτε, καλέστε την...Οδική βοήθεια!!

Σταυροθεοτοχία Λέοντος τῷ Δεσπότη, ἐξήγησις ... χάποις
 μουδωσάχου.
 Ἦχος ᾠ Κε' γ

Πα ρε ζω σα τω ω ω σα αυ ρω σα Κυ υ υ υ ρι ε η α
 σπο ο ο ρω ως τε ε κκ σα σε ε ε ε μη τρι κως ο δυ υ υ ρο
 ο με νη ε ε ε ε λε γεν οι οι οι οι οι μοι οι οι οι
 τε ε χον ε μο ον πως ε δυ υς εξ ο φθαλ μων μα

Θαυμάστε εξήγηση!

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. Λ. ΨΑΧΟ

Ημερίδα για τον αείμνηστο Κων/νο Α. Ψάχο θα πραγματοποιήσει το Μουσικό Τμήμα του Κέντρου Ερεΰνης της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών στις 30-11-2007. Τη ζωή και το έργο του μεγάλου καθηγητού, κορυφαίου μελετητού της μουσικής παλαιογραφίας και θεμελιωτού της συστηματικής διδασκαλίας της Εθνικής μας μουσικής στην Ελλάδα Κ. Ψάχου, θα παρουσιάσουν οι εκλεκτοί ομιλητές κ.κ. Γρηγόριος Στάθης καθηγητής μουσικολογίας, π. Αθανάσιος Σιαμάκης Αρχιμανδρίτης ερευνητής - συγγραφέας, Μάρκος Δραγούμης, μουσικολόγος, Χαρά Λαγοπάτη - Τόμπρα μουσικολόγος - συγγραφέας, Καίτη Ρωμανού μουσικολόγος - συγγραφέας κ.ά.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία.

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

----- . -----

ΕΦΥΓΕ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ Β. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Στις 19-8-07 και σε ηλικία 93 ετών, έφυγε από τη ζωή ο μεγάλος δάσκαλος της Β. Μουσικής, της ψαλτικής τέχνης και της αγιογραφίας, Βασίλειος Γούναρης. Σαρανταεκκλησιώτης στην καταγωγή, ήταν βαθύς γνώστης της βυζαντινής, όπως και της ευρωπαϊκής και της Ανατολικής μουσικής. Υπήρξε στενός συνεργάτης των αειμνήστων και κορυφαίων Πρίγγου στην ψαλτική και Κόντογλου στην αγιογραφία. Προσηλωμένος στην αυστηρή Πατριαρχική παράδοση, έψαλλε απλά και ηγεμονικά. Από το 1949 και για 35 χρόνια λάμπρυνε τον Μητροπολιτικό Ναό της Κοζάνης ως πρωτοψάλτης. Δεξιοτέχνης του μουσικού οργάνου Πανδώρα (τσουμπούς) εκτελούσε αξιοθαύμαστα κάθε μουσική σύνθεση. Το 1982 τιμήθηκε με το οφφίκιο του Αρχοντος Πρωτοψάλτου της Ι. Αρχ/πής Κων/πόλεως. Υπήρξε εκ των πρώτων και επιλέκτων μελών των «ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ».

Ο αείμνηστος δάσκαλος, που διακρινόταν και για την καλοσύνη, την απλότητα και την ταπεινοφροσύνη του, διέπρεψε ως μουσικός, ως μαϊστωρ της ψαλτικής και ως αριστοτέχνης της αγιογραφίας, αφήνοντας πληθώρα έργων και μαθητών.

Αιωνία του η μνήμη
Οι ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ.

*« Έργον Μουσικής ου τά φωνής μόνον μέρος συνιστάν
προς άλλα, αλλά πανθ'όσα συνάγειν και
συναρκύνττειν »*

Πανάκμης ο Πυθαγόρειος παρα Αριστείδη τω Κοϊντιλιανώ, περί Μουσικής εν αρχή.

Δηλαδή : Έργον (αποστολή) της Μουσικής είναι όχι μόνο να συνενώνει μεταξύ τους σε ένα σύνολο τα επι μέρους στοιχεία της φωνής, αλλά
(και) να συνενώνει όλα όσα συνδέονται και αρμόζουν στο χαρακτήρα της. (στη μορφή της.)

ΓΕΝΙΚΟ ΣΛΛΠΙΣΜΑ

«Οι Υπέρμαχοι» αγωνιούμε και αγωνιζόμαστε για τη διάσωση και διατήρηση των γνήσιων μουσικών μας παραδόσεων. Οι προσπάθειες μας είναι καθαρώς ιδεολογικές. Γι' αυτό παρακαλούμε όλους τους προσηλωμένους στις μουσικές μας παραδόσεις, ερευνητές, μουσικολόγους, ψάλτες, τραγουδιστές, οργανοπαίχτες και φιλόμουςους να εγγραφούν στην Ένωσή μας. Η όποια βοήθειά τους θα είναι πολύτιμη.

«Οι Υπέρμαχοι»

Κάθε ενυπόγραφο κείμενο, εκφράζει τις απόψεις του υπογράφοντος. - Συνδρομές, προαιρετικές.

